

staar jo i Lovforslaget!). Det ærede Medlem Hr. Rode, som saa ofte har Lejlighed til at tale fra denne Plads, kunde maaske lade være med at tale nede fra Salen (Rode: Jeg besvarer blot et urimeligt Spørgsmaal). Det er ikke af det ærede Medlem Hr. Rode, jeg ønsker Svar; hvor mægtig en Mand det ærede Medlem end er, er han dog ikke Statsminister i dette Øjeblik (Rode: Det er Loven selv, som giver Svar). Jeg ønsker Svar fra den højtærede Statsminister, og maaske det ærede Medlem Hr. Rode saa vil lade den højtærede Statsminister svare (Vilhelm Rasmussen: Det staar i § 11). Om det staar i § 11, er mig ligegyldigt. Jeg ved meget vel, hvilke politiske Krumspring man undertiden kan foretage. Jeg ønsker et klart og redeligt Svar af den højtærede Statsminister paa det simple Spørgsmaal: Hvis Nationalbanken ikke tiltræder, er Lovforslaget da for saa vidt bortfaldet?

N. Neergaard: Jeg kan indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Lange rettede det Spørgsmaal til mig, om Venstre ogsaa i Fremtiden vilde være villigt til at betale Forlængelsen af en midlertidig Lov med direkte Skat. Det ærede Medlem Hr. Lange har faaet Svar paa dette Spørgsmaal, idet jeg i mine første Udtalelser stærkt understregede, at dette var at betragte som en midlertidig Lejlighedslov, som ikke kunde danne Præcedens for noget som helst i Retning af senere Skattelovgivning. Det er ganske klart, at det, der her er Tale om, er, at man for at faa Overenskomsten om Kronens Stabilisering i Stand, maatte gaa med til — jeg taler slet ikke her om, hvorvidt vi mener, det naturligt hører hjemme i denne Overenskomst eller ej, men det var et Faktum, at vi samtidig maatte gaa med til en Overenskomst om, paa hvilken Maade de 40 Mill. Kr. til Betaling af Statens Gæld til Nationalbanken skulde tilvejebringes. Her stod de to Anskuelse mod hinanden: nogle vilde tage det hele ved direkte Skat, medens andre vilde tage det hele ved Luksusbeskatning. For at naa til et Resultat, var det da ganske nødvendigt at komme til et Kompromis. Her er ikke Tale om, at afløse midlertidige Love med andre mod at

lægge et Vederlag i direkte Skat; Forholdet er, som jeg her har sagt.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann klagede over den særdeles hurtige Behandling. Ja, hvad de faa Toldbestemmelser angaar, som findes i Lovforslaget, ved det ærede Medlem Hr. Drachmann jo, at ikke blot her i Landet, men i alle Lande er det Sædvane at fremme den Art midlertidige Toldbestemmelser, som drejer sig om Varer, der kan være Genstand for Indførsel i Løbet af de nærmeste Dage, med overordentlig Hurtighed; mange Steder har Regeringen endog en staaende Fuldmagt til at udstede den Art midlertidige Toldanordninger. Det ærede Medlem Hr. Drachmann har selv været med til ved de Luksuslove, der blev vedtaget under den tidligere Regering, at gennemføre saadanne Forslag, langt mere omfattende Forslag end dette, med stor Hast, fordi Omstændighederne krævede det, og saaledes; at der ikke kunde være Tale om en nøjere Undersøgelse af Enkelthederne, men man maatte lade disse, lade hele Teknikken staa paa Administrationens Ansvar. Det er de Vilkaar, under hvilke den Art Love gives, og det er de Vilkaar, hvorunder ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann mange Gange har været med til at give dem.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen talte om, at de tre Partiers Stilling til Forslaget var et Udtryk for den brede demokratiske Front, det var den brede demokratiske Fronts Première. Jeg forstaar ikke rigtig, at saadanne Udtalelser kan fremkomme. Det, der foreligger her, er en Sag, som vi alle var enige om burde løses med alle 4 Partiers Tilslutning, idet det ogsaa saglig var af den største Vigtighed, at samtlige Partier sluttede sig til Løsningen. Det er ud fra det Synspunkt, vi fra første Færd har indrettet vor Holdning i denne Sag: at man maatte søge at naa til en Overenskomst og Forstaaelse, der rakte saa langt som muligt. Det, der skete, var da ikke, at 3 Partier rottede sig sammen om at føre et Forslag igennem imod et fjerde, men det var en Forhandling, der stiledes imod og i Landets Interesse maatte stille imod at naa til en Overenskomst af alle 4 Partier. Og her var det saa et enkelt Parti, der brød ud.